

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2279/2016
15.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Петар Недељковић, адвокат у ..., против туженог „ББ“ ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу број Гж 2159/15 од 07.07.2016. године, у седници већа одржаној 15.11.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу број Гж 2159/15 од 07.07.2016. године, тако што се **ОДБИЈА** жалба туженог изјављена против пресуде Основног суда у Трстенику број П 1914/12 од 19.05.2015. године, и обавезује тужени да тужиљи на име трошкова првостепеног поступка исплати износ од 107.400,00 динара у року од 15 дана.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиљи на име трошкова ревизијског поступка исплати износ од 94.800,00 динара, у року од 15 дана.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику број П 1914/12 од 19.05.2015. године је делимично усвојен тужбени захтев тужиље, па је обавезан тужени да јој на име накнаде штете претрпљене у саобраћајној незгоди исплати на име претрпљених физичких болова износ од 75.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 85.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због трајно смањене животне активности износ од 75.000,00 динара и на име накнаде материјалне штете на путничком возилу износ од 15.430,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 19.05.2015. године, па до коначне исплате у року од 15 дана. Другим ставом изреке је одбијен тужбени захтев тужиље за део преко досуђених па до тражених износа. Трећим ставом изреке је обавезан тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 61.250,00 динара, у року од 15 дана.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу број Гж 2159/15 од 07.07.2016. године је у првом ставу изреке одбијена као неоснована жалба туженог и пресуда Основног суда у Трстенику у првом ставу изреке у односу на накнаду нематеријалне штете због претрпљених физичких болова у износу од 75.000,00 динара, претрпљеног страха у износу од 85.000,00 динара и за душевне болове због трајног умањења животне

активности у износу од 50.000,00 динара, те у делу за материјалну штету у износу од 15.430,00 динара је потврђена. Другим ставом изреке је преиначена пресуда основног суда у преосталом делу првог става изреке, тако што је тужбени захтев тужиле за износ од 25.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због умањења животне активности са законском каматом од пресуђења па до исплате одбијен као неоснован и у трећем ставу изреке тако што је обавезан тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 70.525,00 динара, у року од 15 дана.

Против првостепене пресуде апелационог суда ревизију је благовремено изјавила тужиле због погрешне примене материјалног права на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Одлучујући о ревизији тужиле на основу члана 403. став 2. тачка 2. и 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/2011 и 55/2014), Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиле дозвољена и да је основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, о којим повредама Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању на јавном путу у селу ..., Општина ... догодила се ... 2010. године саобраћајна незгода у којој су учествовала два возила и то путничко возило марке „...“ којим је управљала тужиле и теретно возило марке „...“ којим је управљао ВВ. Незгода се догодила на тај начин што је тужиле својим возилом вршила радњу претицања теретног моторног возила када је у зони средине коловоза дошло до контакта – чешања ових возила, због чега је тужиле изгубила контролу над возилом и слетела са пута у канал и том приликом задобила тешке телесне повреде, а њено возило је уништено тако што је наступила тотална штета.

Медицинским вештачењем је утврђено да је тужиле задобила тешку телесну повреду у виду нагњечења грудно – слабинског дела кичме, са преломом тела првог слабинског пршљена услед чега је претрпела физичке болове јаког интензитета, примарни страх јаког интензитета, паничног типа – страх за живот који је трајао један до два минута, а потом секундарни страх. Услед повреда код тужиле је наступило трајно умањење животне активности од 5 % који се манифестује немогућношћу ношења терета тежег од 7 до 8 килограма и обављања тежих кућних послова услед чега тужиле трпи душевне болове у лакој обиму.

Првостепени суд је оценио да постоји подељена одговорност на страни тужиле у обиму од 50 % (члан 192. ЗОО). Ценио је повреде које је тужиле претрпела и последице које су те повреде оставиле, па је оценио да тужиле припада накнада за претрпљену нематеријалну штету која се састоји у умањењу животних активности у износу од 150.000,00 динара, за претрпљене физичке болове износ од 150.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 170.000,00 динара, те да јој припада накнада материјалне штете у износу од 30.460,00 динара. Потом је све ове утврђене износе умањио за 50 % и досудио износе као у изреци на основу члана 185. и 200. Закона о облигационим односима.

Одлучујући о жалби туженог апелациони суд је оценио да је првостепени суд превисоко одмерио и досудио накнаду за претрпљене душевне болове за умањење

животне активности, па је досуђени износ умањео за 25.000,00 динара. У образложењу је навео да приликом досуђивања новчаног износа за овај вид штете првостепени суд није проценио значај повређеног добра и циљ коме служи накнада, јер код тужиље постоји умањење животне активности од 5 %.

Врховни касациони суд је оценио да тужилца основано у ревизији наводи да је другостепени суд погрешно применио материјално право када је по основу накнаде штете због претрпљених душевних болова за умањење животне активности снизио досуђени износ за 25.000,00 динара. Имајући у виду повреду коју је тужилца задобила, а то је нагњечење грудно слабинског дела кичме са преломом тела првог слабинског пршљена и последице које су те повреде оставиле, а то је немогућност ношења терета од 7 до 8 килограма и обављања тежих кућних послова, ревизијски суд је закључио да је првостепени суд правилно оценио да за овај вид штете и последице које су повреде оставиле тужилци припада износ од 150.000,00 динара, а који је умањен за 50 % због доприноса који је тужилца имала у описаној саобраћајној незгоди из које је проистекло њено повређивање. Из тог разлога је преиначио пресуду апелационог суда тако што је потврдио усвајајући део пресуде првостепеног суда, а жалбу туженог у целини одбио.

Основано се у ревизији наводи да нижестепени судови нису донели правилну одлуку о трошковима поступка, јер су погрешно ценили успех тужиље у парници у процентуалном износу. Наиме, тужилца је успела у спору са укупним износом од 250.430,00 динара. Према овој вредности спора и важећој Адвокатској тарифи тужилци припада на име награде за састав тужбе износ од 6.000,00 динара, за приступ на шест рочишта по 7.500,00 динара износ од 45.000,00 динара, за трошкове вештачења 28.800,00 динара, за таксу на тужбу 13.800,00 динара и таксу на првостепену пресуду 13.800,00 динара, а што све укупно износи 107.400,00 динара па је преиначио одлуку апелационог суда о трошковима поступка тако што је обавезао туженог да тужилци исплати наведени износ.

На име ревизијског поступка тужилци припада накнада за састав ревизије од 12.000,00 динара, такса на ревизију 41.400,00 динара и такса на ревизијску одлуку 41.400,00 динара, што укупно износи 94.800,00 динара, па је обавезан тужени да тужилци овај износ исплати у року од 15 дана.

Трошкови су досуђени у складу са успехом тужиље у овој парници применом важеће Адвокатске и Таксене тарифе, а на основу члана 153. став 2., 154, и 163. ст.2 ЗПП..

На основу изложеног одлучено је као у изреци на основу члана 416. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић